

'N CRUISE MET KLASSE

(Luxury Cruise)

Komedie in drie bedrijven

door

FRED CARMICHAEL

vertaling

Chris Rudèl

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **'N CRUISE MET KLASSE – LUXURY CRUISE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **FRED CARMICHAEL** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

**Copyright: © 1960 by Samuel French Inc,
Copyright: © 1988 by Fred Carmichael**

**Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl**

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363
1800 AJ Alkmaar
Telefoon 072 - 5112135
Website: www.ibva.nl
Email: info@ibva.nl
ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **9** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

VERLA SIMPKINS

CECILIA (CISSIE) SIMPKINS

LOUISA

ARTURO

LILIAN GREGORY

DREW WATSON

FRAN WATSON

HAMILTON FOOTE

CORINNE FOOTE

DECOR:

Het hele stuk speelt zich af in drie suites op een luxe-cruiseschip tijdens een wereldreis. Voor de drie bedrijven wordt een standaarddecor gebruikt. Kleine wijzigingen duiden aan in welke suite men zich bevindt. Zo worden de naamkaartjes op de inkomdeur verwisseld, liggen er per bedrijf andere dekens op het bed en verwisselt men de gordijnen. Eventueel kan men ook het meubilair verwisselen, maar dit is niet noodzakelijk. Ook kan men het bedpaneel achteraan veranderen. Naarmate de bedrijven vorderen, worden kleine voorwerpen, die refereren aan de bezochte havens, aan het decor toegevoegd: rieten manden, uit hout gesneden hoofden van inboorlingen, bongodrums en diverse muurdecoraties. Het basisdecor is verdeeld in twee helften: het slaapgedeelte en het salon, respectievelijk rechts en links. De ruimtes worden verdeeld door een muur die haaks op de achtermuur staat. De onderste helft is dichtgemaakt. De bovenste helft is open en bestaat uit latten bamboe die tot aan het plafond reiken. Rechts in het slaapgedeelte bevindt zich een bed, parallel met het publiek. Onmiddellijk daarnaast is de voordeur die naar de gang van het schip leidt. Door

de geopende deur kan men zowel rechts als links verdwijnen. Naast de voordeur staat een dressoir met spiegel. Daarnaast een kastdeur. In de achterwand zit de deur die naar de badkamer leidt. Hiernaast staat nog een bed, met het hoofdeinde tegen de achterwand. Aan het voeteneinde staat een kaptafel, met daarvoor een stoeltje. Het salon, dat enkel kan betreden worden, door voor de kaptafel te lopen, heeft een groot raam in het midden van de linker muur. Het raam heeft Venetiaanse blinden en gordijnen. Om de indruk van een schip te versterken zijn de hoeken van het raam afgerond en zien we dubbele beglazing. Onder het raam bevindt zich een kleine insprong waarin de sofa werd gebouwd. In het midden van de achterwand staat het bureau. Hierboven, aan de muur, hangt een groot schilderij. Het meubilair, dat voor ieder bedrijf verplaatst dient te worden, bestaat uit drie zetels met houten armleuningen en twee bijzettafeltjes. Aan de muren hangen diverse schilderijen. Het geheel is modern, helder en vrolijk. Indien mogelijk zijn de bedden en het bureau gedeeltelijk in de wand ingebouwd om de illusie van een schip nog te versterken. Aan het bovineinde van elk bed bevindt zich een paneel met ingebouwd licht. De knoppen voor het licht en de roomservice bevinden zich rechts van de bedden. Het uitzicht van de suite dient telkens te worden aangepast aan zijn bewoners. Voor het eerste bedrijf is de ruimte opgefleurd met heel veel bloemen. Vermits suites aan boord van een schip steeds te klein zijn, moet de regisseur geen angst hebben om overvolle en verwarrende situaties te creëren. Ook dat kan de illusie van een schip versterken.

EERSTE BEDRIJF: De Gladiator Suite

Scène 1: 1 februari, het vertrek

Scène 2: 24 februari, Kaapstad, Zuid Afrika.

Scène 3: 18 april, op zee, een dagreis van Los Angeles

TWEEDE BEDRIJF: De Pompeï Suite

Scène 1: 4 februari, een dagreis van Trinidad

Scène 2: 14 maart, bal masqué

DERDE BEDRIJF: De Borgia Suite

Scène 1: 20 februari, Rio de Janeiro

Scène 2: 3 mei, een dagreis van Balboa, Panamakanaal

WOORDJE VAN DE VERTALER

Dit stuk werd geschreven in 1958. Bij het lezen van de tekst zal dit vrij duidelijk te merken zijn. Sommige situaties en handelingen zijn nu niet bepaald meer van onze tijd te noemen.

Op vraag van de agent van de auteur werd de tekst echter niet gemoderniseerd, noch aangepast. Toch ben ik van mening dat de karakters van de personages zo universeel, realistisch, raak getekend en hartverwarmend zijn, dat het stuk als tijdsbeeld dat we kennen uit de films van de jaren vijftig en zestig, zeker nog speelbaar is. De karakters zijn en blijven immers universeel. Uiteraard is iedere regisseur vrij naar zijn goeddunken kleine aanpassingen te maken, zodat het stuk voor ons kritisch publiek van de 21ste eeuw nog meer te smaken valt.

Veel plezier!

EERSTE BEDRIJF

Scène 1: Het vertrek

Tijdstip : 1 februari.

Zodra de zaallichten uitgaan, horen we drie lange en lage tonen van de scheepsfluit. Als het doek opengaat zien we de Gladiator Suite. Twee grote koffers staan in het slaapgedeelte. Ze zijn gesloten en hebben labels. De telefoon staat op het dressoir. In het salon staat een zetel rechts van de kaptafel, een tweede zetel staat in het midden van de kamer met daarachter een bijzettafeltje. De derde zetel staat tegen de linkse zijmuur. Hiernaast staat het tweede bijzettafeltje.

De laatste sliertjes serpentines of iets dergelijks vliegen voorbij het raam en we horen opgewonden stemmen roepen "tot ziens... goeie reis..." enzovoorts.

De voordeur gaat open en Verla en Cissie Simpkins komen de suite binnen. Het zijn twee wat oudere dames, een beetje bemoeiziek maar sympathiek. Hun jassen en hoeden zijn een tikkeltje uit de mode. Ze dragen elk een koffer. Zoals snel zal duidelijk worden is Verla eerder het leiderstype. Toch zal Cissie, als het er op aankomt, sneller beslissingen nemen. In de deuropening houdt Cissie Verla tegen.

CISSIE: Kijk Verla, onze namen. *(wijst op de naamkaartjes op de deur onder het bord "Gladiator Suite")*

VERLA: En onze bagage. *(loopt naar het achterste bed)*

CISSIE: Ik dacht dat we ons van schip hadden vergist.

VERLA: *(zet haar koffer neer en kijkt naar het salon)* Ik veronderstel dat de meeste passagiers nog voor het vertrek naar hun kajuiten gaan.

CISSIE: Het was veel te opwindend.

VERLA: *(loopt naar het salon en knielt neer op de sofa. Kijkt naar buiten)* Cissie...! Oh Cissie kijk! Daar gaat het vrijheidsbeeld. Kom kijken!

CISSIE: *(loopt het salon in maar stopt dan)* Ik kan het niet.

VERLA: Waarom niet?

CISSIE: Ik ben bang dat ik ga huilen.

VERLA: *(loopt naar Cissie)* Waarom? Wat is er?

CISSIE: We zullen zo lang weg zijn. Ik voel me plotseling een beetje

nerveus.

VERLA: *(slaat haar armen rond Cissie)* Klein, dwaas meisje.

CISSIE: Ik weet het. Maar honderdenacht dagen is lang. Nu weet ik hoe een bruid zich moet voelen. Opeens zit je gevangen.

VERLA: Waar jij allemaal aan denkt!

CISSIE: Het is dom van me, ik weet het. Ik kijk echt wel uit naar deze reis. *(wijst naar het raam)* Het gaat alleen allemaal zo snel. Stel je voor: wij twee op wereldreis. Rond die hele grote wereld. *(plots bang)* Ik hoop maar dat de kapitein de weg kent.

VERLA: Onzin. De wereld is rond. Als je blijft varen kom je automatisch terug op de plaats waar je vertrokken bent.

CISSIE: Ik hoop het. Zullen we uitpakken?

VERLA: Goed. *(loopt naar het slaapgedeelte en inspecteert het)* Goeie God, wat maken ze die cruiseschepen modern!

CISSIE: Zeg dat wel. *(begint te lachen)*

VERLA: Wat is er zo grappig, liefje?

CISSIE: *(komt tot voor de kaptafel)* Wat zouden de klanten van de Busy Bee tearoom zeggen als ze ons nu zouden zien. Helemaal klaar om te vertrekken naar... Wat is onze eerste bestemming ook al weer?

VERLA: *(neemt Cissies jas en de hare en loopt naar de kast)* Trinidad. Je zou onze reisroute ondertussen wel uit het hoofd mogen kennen.

CISSIE: Ik had het te druk met pakken om ook nog eens de reisbrochures te bestuderen.

VERLA: *(hangt de jassen in de kast)* Trinidad in Jamaica. Binnen drie dagen liggen we onder een zonovergoten hemel en worden we bediend door inboorlingen die ons melk brengen, recht uit de kokosnoot.

CISSIE: Hoe melk je eigenlijk een kokosnoot?

VERLA: Een kokosnoot wordt niet gemolken. Je breekt ze open, dan drink je de melk uit de schaal.

CISSIE: Als je ze schudt, krijg je dan boter?

VERLA: Ik denk het. *(ze lachen. Er wordt geklopt)*

CISSIE: Goeie God. We krijgen al bezoek.

VERLA: Zo kunnen we niemand ontvangen.

CISSIE: *(kijkt in de spiegel bij het dressoir)* Hoe zie ik eruit?

VERLA: Fantastisch liefje. Maar de slaapkamer ziet er niet uit.

CISSIE: Dat is toch normaal.

VERLA: Doe open.

CISSIE: Nee, doe jij dat maar.

VERLA: *(gaat naar de deur)* Ons eerste bezoek. Hadden we nu maar een gastenboek. *(ze opent de deur. Louisa, de stewardess, staat in*

de deuropening. Ze is jong en mooi. Ze draagt een wit uniform en heeft een klein gesteven wit kapje op het hoofd)

LOUISA: *(met Italiaans accent)* Juffrouw Simpkins?

VERLA: Goeie God, een verpleegster!

CISSIE: Is er iemand ziek?

LOUISA: Nee dames, ik ben jullie stewardess. Mijn naam is Louisa.

VERLA: Ach natuurlijk. Komt u toch binnen.

LOUISA: Grazie. Als u iets nodig hebt, moet u gewoon op de knop bij het bed drukken. Ik kom dan onmiddellijk. En mocht ik geen dienst hebben, dan zal Arturo u helpen.

VERLA: Wie is Arturo?

LOUISA: Uw Steward.

CISSIE: En als we op die knop drukken, komt hij dan ook?

LOUISA: Natuurlijk.

CISSIE: *(giechelt)* Goeie God!

LOUISA: Zal ik u helpen met uitpakken?

VERLA: Dank je, liefje. Dat doen we zelf wel. *(loopt naar het salon)*
Nog één vraagje.

LOUISA: Ga uw gang.

VERLA: Zou de maatschappij het erg vinden als we de kamer een beetje zouden herinrichten?

LOUISA: Herinrichten? Hoe bedoelt u?

VERLA: Nou, dat schilderij bijvoorbeeld. *(ze loopt naar het schilderij aan de muur boven het bureau)* We lazen in de reisbrochure over het schip. We wisten dus dat het allemaal wat moderner zou zijn dan in Iowa. Daarom hebben we wat spulletjes van thuis meegebracht. Het is toch niet verboden om onze eigen spullen in onze eigen kajuit te zetten.

LOUISA: Natuurlijk niet, juffrouw Simpkins. Wij willen enkel dat u zich helemaal thuis voelt tijdens uw verblijf op de "Andrea del Sarto".

VERLA: Zie je wel, Cissie. Wat heb ik je gezegd.

CISSIE: Wat betekent "Andrea del Sarto"?

LOUISA: Dat was een beroemd Italiaans schilder. Het schip werd naar hem genoemd.

CISSIE: Wat lief.

LOUISA: Kan ik nog iets voor u doen? Misschien nog een kopje thee voor het slapen gaan?

CISSIE: Nu niet, liefje. We trekken onze nachtkledij aan en dan klimmen we in onze... kooi, is het niet?

LOUISA: Si. *(gaat naar de deur)* Zoals u wenst. *(er wordt op de deur geklopt. Louisa doet open. In de deuropening staat Arturo. In zijn handen heeft hij een mand met bloemen. Hij is de steward en draagt*

een uniform: een donkere broek, een wit vestje en een zwart strikje. Hij is ongeveer dertig jaar, gebruind en aantrekkelijk)

ARTURO: *(toont de mand)* Voor de dames!

LOUISA: Dit is Arturo, uw steward.

ARTURO: *(terwijl hij de kamer binnenkomt)* Bienvenuto.

CISSIE: *(giechelt)* Bien- Wat?

VERLA: *(naar Arturo)* Ook Bee-en-ven-utto, Arturo.

ARTURO: Deze zijn voor u.

VERLA: Zet ze maar in het salon.

ARTURO: *(loopt naar het salon)* Zoals de dames wensen.

VERLA: *(loopt naar het bijzettafeltje in het midden van de kamer)* Hier lijkt me wel in orde.

ARTURO: *(plaatst de bloemen op het tafeltje)* Er zit een kaartje bij. Als u verder nog iets nodig hebt, dan drukt u maar op de zoemer. *(loopt naar de voordeur die door Louisa wordt geopend)*

VERLA: Dat zullen we doen.

LOUISA: Goeienacht dames. Ik wens u een comfortabele nachtrust toe. Buon note.

ARTURO: Buon note.

VERLA: Ook een goeienacht.

CISSIE: *(voorzichtig en stil)* Arrividerci. *(Arturo en Louisa gaan naar buiten)*

VERLA: *(loopt naar Cissie in het slaapgedeelte)* Oh Cissie, ik voel me zo vreemd.

CISSIE: Ik ook. Stel je voor, we zijn nog maar net vertrokken en we hebben al Italiaans gesproken.

VERLA: Ze zijn heel sympathiek.

CISSIE: Zouden ze geliefden zijn?

VERLA: Cissie!

CISSIE: Zullen we gaan uitpakken? *(loopt naar de hutkoffer bij het voorste bed, maar grijpt dan plots Verla beet)* Oh God!

VERLA: Wat is er?

CISSIE: Ik denk dat we zwaar weer krijgen.

VERLA: We varen nog op de Hudson.

CISSIE: *(zet zich zachtjes op het voorste bed)* Ik hoop maar dat ik niet zeeziek word.

VERLA: Columbus had ook geen last van zeeziekte. Men denkt er teveel aan, dat is het probleem. Heb je in de lounge al die pillenslikkende medepassagiers gezien? Allemaal bangeriken!

CISSIE: *(zwakjes)* Uh-huh. Laten we alleen onze nachtkleding uitpakken. De rest doen we morgen wel.

VERLA: *(gaat naar het achterste bed en opent haar koffer)* Ik begin

met de kast. Doe jij de koffer met onze spulletjes van thuis?

CISSIE: *(staat recht)* Goed. *(ziet de bloemen in de salon en gaat er naartoe)* Weet jij wie die bloemen gestuurd heeft?

VERLA: *(terwijl ze haar koffer uitpakt)* De reisagent?

CISSIE: Dat denk ik niet. *(leest het kaartje)* “Behouden reis. Button Falls zal jullie missen. Harvey Gruston.” Dat is lief van Harvey.

VERLA: *(terwijl ze de kleren in de kast hangt)* We zullen hem een kaartje sturen uit Afrika, als we daar zijn. *(er wordt geklopt)*

CISSIE: Misschien is het weer één van die vriendelijke vreemdelingen. Praat maar Italiaans met hem. *(Verla opent de deur en daar staat Lilian Gregory. Zij is een opvallende vrouw van middelbare leeftijd. Haar jurk en bonten stola doen extreme welstand vermoeden. Op de stola prijkt een orchidee. Toch gaat er iets kouds en bedachtzaamheid van haar uit. Ze zegt altijd wat ze denkt en houdt geen rekening met de gevoelens van anderen)*

VERLA: Arrividerci!

LILIAN: Excuseer?

VERLA: Oh, u bent niet Italiaans.

LILIAN: Nee, niet dat ik weet. Ik ben op zoek naar meneer en mevrouw Watson. Ik dacht dat dit hun suite was.

VERLA: Dat moet een vergissing zijn. Ik ben Verla Simpkins en dit is mijn zuster Cecilia.

LILIAN: Hoe maakt u het? Misschien kan ik uw passagierslijst een ogenblikje lenen.

VERLA: Passagierslijst?

LILIAN: *(komt verder de kamer in)* Ja, hij zou op de toilettafel moeten liggen.

CISSIE: *(zoekt)* Ik heb niets gezien. Oh, hier is hij. *(neemt een brochure met harde kaft van de toilettafel)* “Adrea del Sarto passagierslijst”. Dat is handig. *(ze geeft de brochure aan Lilian)*

LILIAN: *(bladert door de brochure)* Ik geloof dat u nog niet veel gereisd hebt.

VERLA: We zijn één keer naar Chicago geweest... naar de wereldtentoonstelling.

LILIAN: Watson... Watson... Meneer en mevrouw Drew Watson. Hier heb ik ze. Suite nummer vijf, “de Pompeïsuite”. Hemeltje, excuseert u me. Ik dacht dat ze suite nummer drie hadden.

VERLA: Zijn het vrienden van u?

LILIAN: Ik heb ze eigenlijk nog nooit ontmoet, maar een gezamenlijke kennis van ons, stelde me voor hen op te zoeken.

CISSIE: *(triest)* Dat is een heel mooie orchidee, mevrouw Gregory.

LILIAN: Vindt u? Ik kreeg hem van een vriend die me naar het schip

bracht.

VERLA: Ons heeft niemand gebracht, maar het is dan ook een hele reis van Button Falls.

CISSIE: Maar Harvey Gruston stuurde ons deze bloemen.

VERLA: Hij woont in Button Falls. Hij is onze begrafenisondernemer.

CISSIE: Iedere keer als hij ons bloemen stuurt, weten we dat er iemand overleden is. Het zijn overschotjes.

VERLA: Wilt u soms een kopje thee? Het enige wat we moeten doen is op die knop drukken en dan komt er een zeer charmant Italiaans koppel.

LILIAN: Ik denk dat ik beter eerst de Watsons ga proberen te vinden. *(door de nog openstaande deur zien we Drew en Fran Watson voorbijwandelen. Drew is een aantrekkelijke man van middelbare leeftijd, met een onvoorstelbaar gevoel voor humor. Fran, zijn vrouw, is een charmante verschijning. Ze straalt vertrouwen uit. Beiden zijn goed gekleed. Drew draagt een donker kostuum. Fran draagt reiskleding én een bontstola)*

DREW: *(steekt zijn hoofd door de deuropening)* Zei u soms Watson?

LILIAN: Ja.

DREW: Drew Watson?

LILIAN: Inderdaad.

DREW: Dat ben ik.

LILIAN: Prettig met u kennis te maken. Ik ben Lilian Gregory. De Barlows zeiden me dat ik u moest opzoeken, maar ik vergiste me van kajuit.

DREW: Dit is mijn vrouw, Frances.

LILIAN en FRAN: Hoe maakt u het?

VERLA: Maar blijft u toch niet in die tochtige gang staan. Kom binnen.

FRAN: *(komt de kamer in)* Maar u bent volop aan het uitpakken. Ik ben Fran Watson.

VERLA: Ik ben Verla Simpkins en dat is mijn zuster Cecilia.

CISSIE: Prettig met u kennis te maken.

LILIAN: Het is hier wel wat rommelig, nietwaar. Ik ben deze namiddag al aan boord gegaan en heb onmiddellijk alles uitgepakt. Ik was dus helemaal klaar om van de reis te genieten toen we vertrokken.

DREW: Ik heb een idee. Laten we allemaal naar onze suite gaan om iets te drinken op de kennismaking. Het is hier vlakbij, aan het einde van de gang, "de Pompeïsuite".

VERLA: Wij zijn echt verschrikkelijk moe. Dat gesjouw met de bagage op Pennsylvania Station heeft ons de das om gedaan.

FRAN: Misschien kunnen we morgen samen thee drinken?

VERLA: Dat zou ons een genoegen zijn.

FRAN: Goeienacht. *(leidt Lilian naar de voordeur en wijst in de richting van hun suite)* Deze kant op, mevrouw Gregory.

LILIAN: Ik ben zo blij dat we elkaar de eerste avond al ontmoet hebben. Kit Barlow zei me dat we goeie vrienden zouden worden. *(ze zijn verdwenen)*

DREW: Ik zie u morgen. Misschien kunnen we dan de sjoelbak eens proberen.

CISSIE: Wij zijn niet zo sportief aangelegd.

DREW: Nu wel. Jullie zijn immers “de gladiators”. *(wijst in het naar buitengaan naar het naambordje op de voordeur)*

VERLA: Wat hebben we vriendelijke mensen op onze verdieping.

CISSIE: “Dek”, liefje. Vergeet niet dat dit een boot is.

VERLA: “Schip”, liefje.

CISSIE: Oh, ja. Nou, laten we verder gaan met uitpakken. Neem jij de hutkoffer. Ik heb de nachtkleding in mijn tas. *(Cissie gaat naar de bagage en neemt er twee nachtjaponnen en twee slaapmutsen uit. Verla neemt een klein schilderijtje uit de hutkoffer. Het is, indien mogelijk, een replica van een antiek portret; in ieder geval iets wat in schril contrast staat met het schilderij aan de muur in het salon)*

VERLA: Ze leken me erg vriendelijk.

CISSIE: De Watsons wel, maar die andere vrouw heeft een beetje een te hoge dunk van zichzelf.

VERLA: Zij heeft al veel gereisd.

CISSIE: Welk bed wil je?

VERLA: *(wijst naar het bed in de fond)* Dat, geloof ik. Alhoewel ik liever een hemelbed had gehad.

CISSIE: *(legt de nachtkleding op de respectievelijke bedden, terwijl Verla in de salon het moderne schilderij vervangt door dat wat ze uit de hutkoffer genomen heeft)* We kunnen niet alles hebben.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto